

отъ това станаха много смѣщеніа и распри, кои-то принѣдиха самодержецъ-атъ, да запокѣда на Аріа да доди въ Константинополь, а кѣто доде, Аріани-те са стараха да направатъ, да са пріеми въ церквѣ-тѣ Константинопольскѣ съ нѣкой славянъ способъ. Бѣше же тогава епископъ Константинопольскій нѣкой почтенъ старецъ именованъ Александаръ, кой-то бѣше много прилѣпенъ въ Никейскѣ-тѣ вѣрѣ, и непріателъ на Аріа. Тогова са стараха Аріани-те, да го наговоратъ, за да пріеми Аріа въ общество-то, и да слѣжи съ него, но той го не пріе съ никой способъ. Зато издѣйствѣваха, тѣ мѣ доде страшно повелѣніе отъ самодержецъ-атъ, за да пріеми Аріа въ церквѣ-тѣ, и Александаръ са принѣди, да го пріеми. Въ она же день, когато щеше Аріа да слѣжи съ него, Александаръ са помоли Богу, да покажи чудо за тѣхъ работѣ, а Аріа кѣто стана заранта, трѣгна да отиде въ церквѣ-тѣ, и въ пѣть-атъ го фѣна волка въ коремъ-атъ, а отъ това кровотеченіе отъ кое-то и умрѣ, и тѣкакъ окаяненъ конецъ пріе.

Глава 40.

За слѣдъ тѣмъ случкы-те на Анастасіа Александрійскаго епископа.

Беликій Константинъ остави тры сына, Константина, Константіа и Констанса, кои-то раздѣлиха самодержавіе-то. Постарый-атъ Константинъ зѣ Испаніѣ, Галліѣ, и Бретаніѣ; Константинъ